

MÚSICA

Toni Subirana clou el cicle «Cançó d'autor» amb un recital dedicat a Sagarra

S. P./Manresa

Descobrir Sagarra va ser casual. Als 14 anys, a casa dels avis, el cantautor barceloní Toni Subirana va trobar un llibre del poeta i en va musicar quatre composicions. Anys més tard, el 1992, va començar un treball monogràfic sobre Sagarra que el va portar a compondre setze cançons on hi ha representats tots els llibres lírics del poeta: Cançons de rem i de vela, Cançons d'abril i de novembre, Cançons de totes les hores, Entre l'Equador i els Tròpics. Aquest treball, titulat Toni Subirana canta Josep M. de Sagarra i fet amb la col·laboració del compositor manresà Manel Camp, va ser el tercer àlbum de Subirana al mercat i serà, avui, el que el cantautor presentarà, a partir de les 8 del vespre, a l'auditori de Fundació Caixa Manresa.

Subirana, que clourà el primer cicle «Cançó d'autor» de l'entitat manresana, actuarà acompanyat al piano de Jordi Badia i presentarà, també, algunes peces pròpies. L'espectacle d'avui arriba a Manresa després d'haver-se presentat el 1995 a L'Espai de Barcelona i d'haver rodat per més de quaranta poblacions catalanes. Per a

SALVADOR REDÓ

Toni Subirana

Subirana, la relació entre poetes i músics és d'«ajuda mútua», i explica que el repertori de Sagarra, tot i ser un poeta popular, significa per al públic la «re-descoberta» de l'autor.

Segons Subirana, que actualment està musicant obres de poetes contemporanis i treballa en cançons pròpies, la moda dels cantautors ha provocat el que fa uns anys era impensable: «poder anar a un auditori amb la teva guitarra a explicar històries».

CRÍTICA/ Música

LAURA PINYOT

Dues veus, dos estils

JOEL LLIBRO

Mariona Sagarra a Manresa, dimecres. Dijous va actuar Toni Subirana

**Cicle «Cançó d'Autor»
Mariona Sagarra (14 d'abril)
Toni Subirana (15 d'abril)
Auditori de Fundació Caixa
Manresa**

Després de l'èxit de Labordeta a Manresa, que va estrenar el cicle «Cançó d'Autor» de la Fundació Caixa Manresa, Mariona Sagarra tenia el difícil paper de demostrar que les propostes dels nostres cantautors novells i més desconeguts per al gran públic poden ser vàlides si troben els canals necessaris per donar-se a conèixer. Sagarra és conscient que el seu espectacle no respon als cànons establerts de música més comercial, basat en la interpretació de poemes musicats en clau de jazz. Però la veritat és que una cosa és triar un camí poc comercial i una altra presentar una proposta massa difícil per guanyar-se un públic que encara no es té. Mariona Sagarra té una gran veu, s'acompanya de bons músics i els textos de les seves cançons són escollits de poetes. Tot i així, li costa molt connectar amb el públic i, el que és més

important, que el públic connecti amb les seves interpretacions, tot i que deixés clar que de base en té de sobres.

Toni Subirana, en canvi, tot i ser igualment desconegut, va aconseguir amb poques cançons posar-se el públic a la butxaca. Amb l'únic acompanyament del manresà Jordi Badia al piano, el gruix de les seves interpretacions van ser poemes, deliciosament musicats per ell mateix, de Josep Maria de Sagarra. Va fer un incís per presentar amb la guitarra noves composicions seves encara no enregistrades i una cançó no gaire coneguda de Charles Aznavour que va merèixer uns grans aplaudiments. Subirana té un deix quan canta i fa les cançons que recorden el Serrat d'èpoques anteriors, efecte que té una part d'innat i una altra que sembla massa buscada. No s'entén, si no, el fet de voler transformar la sonoritat gairebé immillorable d'un auditori per mitjans electrònics innecessaris, que es van fer estranys i van arribar a molestar en l'audició de la veu i del piano.

En definitiva, en els tres dies de cançó d'autor del nou cicle hem pogut veure que ser cantautor és més una manera d'encarar un camí professional que d'entendre la música.